Hukuk Bölümü Hüküm Uyuşmazlığı Olmadığına Dair 2009/49 E. , 2010/60 K.

- **2247 SAYILI YASA?NIN 24. MADDESINDE ÖNGÖRÜLEN KOŞULLARI TAŞIMAYAN BAŞVURUNUN REDDİ GEREKTİĞİ**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 24

"İçtihat Metni"

Hüküm Uyuşmazlığının Giderilmesini İsteyen : İ.F.Y.

Vekili : Av. H.Ö.

O L A Y : 1) A.E. Varisleri: T.Y., G.E., R.E. ve A.Ş. vekili tarafından Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı ve Orman Genel Müdürlüğü'ne karşı, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan parsellerin orman sınırı içinde bırakılmasına ilişkin 19 no'lu Orman Kadastro Komisyonu'nun II sayılı kararının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açılmıştır.

İSTANBUL 1. İDARE MAHKEMESİ; 18.5.1989 gün ve E:1986/453, K:1989/699 sayı ile, "…Dava, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan parsellerin orman sınırı içinde bırakılmasına ilişkin İstanbul 19 no'lu Kadastro Komisyonunun ll no'lu kararının davanın özeti bölümünde belirtilen nedenle iptali istemiyle açılmış olup, bu konuda Mahkememizce verilen 26.1.1984 gün E:1982/737, K:1984/61 sayılı görevsizlik, Şile Asliye Hukuk Mahkemesinin 1.5.1985 gün 1984/74, 1985/34 sayılı görevsizlik kararları ile oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının Uyuşmazlık Mahkemesinde çözümlenmesi sonucu bu Mahkemenin E:1986/17, K:1986/14 sayılı kararıyla Mahkememizin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verilmiştir.

Uyuşmazlık kararı üzerine dosyanın esastan incelenmesine geçildi.

6831 sayılı Orman Kanununun 1. maddesi, "Tabii olarak yetişen veya emekle yetiştirilen ağaç ve ağaççık toplulukları yerleriyle birlikte orman sayılır" hükmüyle ormanı tanımladıktan sonra hangi yerlerin orman sayılamayacağını tek tek saymış ve 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesiyle de 15.10.1961 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden belirli vasıf ve özellikte olanların orman sınırları dışına çıkarılacağını da tek tek göstermiştir.

Uyuşmazlığın konusu anılan Yasa hükümleri uyarınca söz konusu taşınmazın orman sınırları dışına çıkarılmasından kaynaklandığından taşınmazın orman sınırı dışına çıkartılacak nitelikte olup olmadığının belirlenebilmesi için, 11.6.1987 günü mahallinde keşif ve bilirkişi incelemesi yaptırılmış olup, yapılan inceleme sonucu düzenlenen 17.6.1987 günlü bilirkişi raporunda; krokide belirtilen yerlerin 1744 sayılı Kanunun değişik 2. maddesine göre orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden olduğu, ancak tapu sınırlarının belirgin olmaması nedeniyle bu yerin tapu sınırları içinde ve fakat başka bir yerde de olabileceği (yapılan ölçülerin ve buna ait kroki düzenlemesinin sadece o yerin belirtilmesi maksadına matuftur) kanaatine varıldığı açıklanmıştır.

Bu rapora karşı davacı vekilinin verdiği 20.7.1987 günlü itiraz dilekçesinde keşif mahallinde gösterilen tarlanın orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden olduğu beyan edilmekle beraber, dayanak tapuyu tam olarak mahalline tatbik edemedikleri ve sonuçta çelişkili, müphem ifadede bulunmaları nedeniyle yeniden keşif ve bilirkişi incelemesi talebinde bulunulduğu anlaşılmaktadır.

Davacının bu istemi, Mahkememizce de uygun bulunduğundan, 30.5.1988 günlü kararımızla orman fen elemanından müteşekkil bir heyetle mahallinde yeniden keşif ve bilirkişi incelemesi yapılarak dava konusu yerin orman sınırları dışına çıkartılacak yerlerden olup olmadığının tespitine karar verilmiştir.

Bunun üzerine, iki kadastro fen memuru ve bir orman yüksek mühendisinden oluşan bilirkişi kurulu ile 18.10.1988 günü mahallinde yeniden yapılan keşif sonucu düzenlenen ve kadastrol yeri tam olarak belirlenen dava konusu yerle ilgili bilirkişi raporunda; 1744 sayılı Yasanın değişik 2. madde uygulamasına göre orman sınırlarının dışında olduğu kanaatine varılmıştır. Mahkememizce de rapordaki görüşe uyulduğundan, tesis edilen işlem yerinde görülmemiştir.

Açıklanan nedenle, dava konusu işlemin iptaline,…" karar vermiş; bu karar, DANIŞTAY SEKİZİNCİ DAİRESİ'nin 14.3.1991 gün ve E:1990/72, K:1991/505 sayılı kararıyla onanmak ve kararın düzeltilmesi istemi de aynı Dairenin 8.1.1993 gün ve E:1991/2807, K:1993/91 sayılı kararıyla reddedilmek suretiyle kesinleşmiştir.

2) İ.Ö. vekili tarafından Maliye Hazinesine izafeten Şile Mal Müdürlüğü'ne karşı, davacının, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan ve Kadastro tarafından çizimi yapılmış olan yere 24.12.1975 tarihinden itibaren malik sıfatı ile zilyet bulunduğu, davacının bu yeri İstanbul 9. Noterliği'nin 24.12.1975 tarih ve 7151 yevmiye numarası ile Necati Erzurum isimli şahıstan satın aldığı, bu tarihten itibaren nizasız olarak malik sıfatı ile zilyet bulunduğu, davaya konu arazinin Sofular Köyünün kuzey kısmında, kıyı kenar çizgisi dışında olduğu, arazinin etrafında yerleşim bulunduğu, niteliği itibarıyla orman arazisi olmayıp tarla vasfını taşıdığı, davacının zilyedinde bulunan tarla vasfındaki arazinin tapulama harici olarak gözüktüğü, davacının bu araziye yaklaşık 30 senedir malik sıfatı ile nizasız ve fasılasız olarak zilyet bulunduğu ileri sürülerek Şile İlçesi, Sofular Köyünde kain ve satış ve devir sözleşmesi ile kadastro çizelgesinde gösterilen tarla vasfındaki arazinin davacı adına tesciline karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde dava açılmıştır.

A.E. varislerinden F.Y. tarafından Mahkemeye bir dilekçe verilerek, davaya konu taşınmazın kendilerine dedelerinden kaldığı, taşınmazda davacının ya da Hazinenin herhangi bir hakkının bulunmadığı ileri sürülerek davaya müdahil olarak katılma talebinde bulunulmuştur.

ŞİLE ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 28.3.2007 gün ve E:2005/236, K:2007/59 sayı ile, "...Davacı vekili dava dilekçesinde İstanbul İli, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan ve kadastro tarafından çizim yapılmış olan 24.12.1975 tarihinden itibaren malik sıfatı ile zilyet bulunduğu müvekkili bu yeri İstanbul 9. Noterliğinin 24.12.1975 tarih ve 7151 yevmiye numarası ile Necati Erzurum isimli şahıstan satın aldığını, bu tarihten beride nizasız olarak malik sıfatı ile zilyet bulunduğu bu arazi üzerinde müvekkil tarafından yıllar önce yapılmış bulunan tek katlı bulunduğu müvekkilin zilyetliği hususunda hiçbir ihtilaf bulunmadığı arazinin etrafı da çok önceden müvekkili tarafından tel örgü ile çevrildiği ve girişe kapı konulduğu davaya konu arazi Sofular Köyünün kuzey kısmında bulunduğu kıyı kenar çizgisi dışında bulunduğu arazinin etrafında yerleşim bulunmadığı niteliği itibari ile orman arazisi de olmayıp tarla vasfında olduğu müvekkilin zilyedinde bulunan tarla vasfındaki arazi şuan tapulama harici olarak gözüktüğü müvekkil bu araziye yaklaşık 30 senedir de malik sıfatı ile nizasız ve fasılasız olarak zilyet bulunduğu bu nedenlerden dolayı dava konusu yerin müvekkili adına tapuya kayıt ve tescilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının iddialarının haksız olup kanuna ve usule aykırı olduğunu davacının tescilini talep ettiği

nizalı taşınmaz orman olduğundan tapulamada tescil dışı bırakıldığını ve davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Müdahil F.Y. 16.3.2006 tarihli dilekçesi ile dava konusu taşınmazın kendisine dedelerinden kaldığını Hazine ve davacının taşınmaz üzerinde herhangi bir hakkı olmadığını beyan etmiştir.

Taşınmaz başında keşif yapılmış bilirkişiler raporlarında özetle; Dava konusu yerle ilgili olarak Devlet ormanlarında 3116 sayılı Yasaya göre 1939 yılında tahdit yapıldığı Devlet ormanı olarak sınırlandırılmış ve kesinleştiğini 1978 yılında 6831 sayılı Yasanın 1744 sayılı Yasayla değişik 2 madde uygulaması yapılmış bu uygulamayla sınırda herhangi bir değişiklik yapılmamış dava konusu yer orman olarak karara bağlandığı bu karar A.E. varisleri tarafından 1 nolu İstanbul İdare Mahkemesine dava açılmış İdare Mahkemesi 2. maddesine konu olan yerlerden olduğuna orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden olduğuna karar verilmiş ve bu karar Danıştay'dan geçerek onanmıştır. Dava konusu yerin 1972 yılında yapılan tapulama çalışmalarında herhangi bir belge ibraz edilmediğinden orman olduğu gözetilerek tapulama harici bırakıldığı sahanın toprak yapısı kumlu killi arazi meyli % 2-3 düz yapıda üzerinde herhangi bir meyve ağacı orman bitki örtüsü görülmediği güney doğu ve batı tarafları yeni tel çit çekilmiş olduğu hali hazır üzerinde doğal çayır ot ve sazlık tabir edilen bitkiler sahanın orta yerinden yağmur sularını toplayan Kurudere geçmekte olduğu sahada takriben 15 yıldan bu yana sürülüp ekildiğine dair herhangi bir emareye rastlanmadığını, bu sahalarla ilgili taraf A.E. varisleri olduğu davacı İ.Ö.nün dava konusu taşınmazla zilyetlik bağının kurulamadığını beyan etmişlerdir.

Taşınmazın tapu kaydı getirttirilmiştir.

Mahkemece toplanan delillerin incelenmesinden dava konusu taşınmazın öncesinin orman olduğu, tahdit sınırları içinde kaldığı İstanbul 1. İdare Mahkemesinin 1986/453-1989/699 Esas Karar sayılı kararı ile 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. madde kapsamında taşınmazın orman sınırları dışına çıkartıldığı taşınmazın 2/b maddesi kapsamında orman sınırı dışına çıkartılan yerlerden olduğu bu itibarla müdahil tarafın bildirdiği tapu kayıtlarının hüküm ifade etmediği dava tarihine kadar geçen süre yönünden zilyetlikle kazanım koşullarının gerçekleşmediği anlaşılmakla davacı ve müdahilin taleplerinin reddine taşınmazın hazine adına tesciline dair aşağıdaki hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM : Gerekçesinde açıklanacağı üzere

1- Davacı İ.Ö.nün tescil davasının reddine

2- Müdahil F.Y.'ın tescil talebinin reddine

3- Dava konusu Şile İlçesi, Sofular Köyünde kain kadastro bilirkişisinin raporlarına ekli krokilerinde A , B harfi ile işaretlediği toplam 29063.54 m2 arz parçasının davalı Hazine adına tapuya tesciline..." karar vermiş; bu kararın temyizi üzerine YARGITAY 20. HUKUK DAİRESİ; 8.5.2008 gün ve E:2008/5125, K:2008/7152 sayı ile, "…Davacı dava dilekçesinde sınırlarını bildirdiği Sofular Köyünde bulunan taşınmazın tapuda kayıtlı olmadığını, 24.12.1975 tarihinde noter senediyle satın aldığını ve kazandırıcı zamanaşımı zilyetliği yoluyla taşınmaz edinme koşullarının yararına oluştuğunu iddia ederek Medeni Yasanın 713. maddesi hükmüne göre adına tescilini istemiştir. Müdahil F.Y. da 16.3.2006 tarihli dilekçesi ile; dava konusu taşınmazın kendisine dedelerinden kaldığını, A.E. mirasçıları adına tescilini talep etmiştir.

Mahkemece; taşınmazın öncesinin orman olduğu, tahdit sınırları içinde kaldığı, İstanbul 1. İdare Mahkemesinin 1986-453/1989-699 Esas/Karar sayılı kararıyla 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. madde kapsamında taşımazın orman sınırları dışına çıkartıldığı; bu nedenle, müdahilin sunduğu tapu kayıtlarının hüküm ifade etmediği, dava tarihine kadar geçen süre yönünden zilyetlikle kazanım koşullarının da oluşmadığı gerekçesiyle davacı ve müdahilin tescil taleplerinin reddine ve taşınmazın krokide A, B ile işaretli toplam 29063,54 m2 yüzölçümlü olarak davalı Hazine adına tapuya tesciline karar verilmiş, hüküm davacı İ.Ö., müdahil F.Y. ve davalı Hazine tarafından temyiz edilmiştir.

Dava dilekçesindeki açıklamaya göre dava, Medeni Yasanın 713. hükmü uyarınca tapusuz olan taşınmazın tesciline ilişkindir.

Çekişmeli taşınmazın bulunduğu yerde 3116 sayılı Yasaya göre orman kadastrosu 1939 yılında yapılmış, çekişmeli parsel orman alanı içinde bırakılmıştır. 1972 yılında yapılan tapulama çalışmalarında herhangi bir belge sunulmadığından orman olduğu gözetilerek tapulama harici bırakılmıştır.

Daha sonra 1978 tarihinde 6831 sayılı Yasanın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. madde uygulaması yapılmış, dava konusu yer orman olarak karara bağlanmış, A.E. varislerinin açtığı dava sonucu İdare Mahkemesince 2. maddeye konu olan yerlerden olduğuna karar verilerek orman sınırları dışına çıkarılmıştır.

1) Davacı ve müdahilin temyiz itirazları yönünden;

İncelenen dosya kapsamına, kararın dayandığı gerekçeye ve çekişmeli taşınmazın 1939 yılında yapılıp kesinleşen Devlet ormanlarının sınırları içinde kaldığı, yörede 1972 yılında yapılan genel arazi kadastrosu sırasında orman olması nedeniyle 766 sayılı Yasanın 2. maddesi hükmüne göre orman olarak tespit harici bırakıldığı, daha sonra 1978 yılında 1744 sayılı Yasa hükümlerine göre yapılan aplikasyon ve 2. madde uygulamasına tabi tutulmayarak kesinleşen orman sınırları içerisinde aplike edilmişse de, A.E. mirasçıları T.Y. ve arkadaşları tarafından İstanbul İdare Mahkemesinde açılan dava sonucu 18.5.1989 gün ve 1986/453-699 E,K sayılı kararıyla dayanılan tapu kaydının yerine tam olarak tatbik edilemediği; ancak, taşınmazın orman sınırları dışına çıkarılan yerlerden olup olmadığının incelendiği ve taşınmaz hakkında tesis edilen işlemin yerinde görülmeyerek iptaline karar verildiği, kararın Danıştay 8. Dairesinin 14.3.1991 gün 1990/72-505 sayılı kararıyla onandığı ve karar düzeltme talebinin de aynı Dairece reddedildiği; ancak, gerek İdare Mahkemesi kararında, gerekse Danıştay kararında davaya konu taşınmazın sınırları ve yüzölçümü konusunda herhangi bir açıklamada bulunulmadığı, herhangi bir harita ya da krokiye atıf yapılmadığı; ancak, müdahil vekilinin 9.4.2008 tarihli dilekçesine eklediği bilirkişi İbrahim Başaran'ın 2.9.12.1988 tarihli krokisinde taşınmazın 16,700 m2 olduğu yazılı olup herhangi bir krokinin de ekli olmadığı, Mahkemece yapılan keşif sonucu verilen orman bilirkişi kurulunun 18.4.2006 tarihli raporunda da aynı görüşlere yer verildikten sonra fen bilirkişisi Osman Bilge'nin rapora ekli krokisinde (A) işaretli sarı boyalı 15.069,68 m2'lik bölümün karara konu olacak yerlerden olduğu; ancak, bu yerin dışında (B) ile işaretli 13993,86 m2'lik yerin de dava konusu yerin içinde olup, toplam 29063,74 m2 olduğunun bildirildiği, bu durumda davacıların kesinleşen orman sınırları içinde kalan bir bölüm yeri dahi davaya konu ettikleri, taşınmazın dört tarafının kesinleşen orman sınırlarıyla çevrili olduğu, güneyde Şile asfaltına dayanmadığı, Şile asfaltının devamının dahi kesinleşen orman sınırları içerisinde bulunduğu, bu haliyle dava konusu yerin dört tarafının ormanla çevrili olduğu, davacının dava dilekçesine eklediği devir sözleşmesinde dahi taşınmazın dört sınırının Devlet ormanıyla çevrili olduğu, Danıştay kararına konu olan alanın karara ekli kroki olmadığından tam olarak belirlenememiş ise de, bir an için 1744 sayılı Yasanın 2. madde koşullarının oluşması nedeniyle orman rejimi dışına çıkartıldığı düşünülse bile, taşınmaz aynı maddenin 2. fıkrası yani öncesi orman olmaması nedeniyle orman rejimi dışına çıkartılmadığından, tapulu olsa dahi, aynı madde hükümlerine göre maliklerine intikal etmeyeceği; kaldı ki, 6 dönüm yüzölçümlü tesisin de K. Evvel 1295 tarih 89 ve 109 numaralarda 1/3 pay olarak kayıtlı sınırları Zahir Ali ve Hacı Osman ve Ortayol ve Kumluk sınırı tapu kaydının yazılı sınırlarıyla taşınmaza uyduğunun da kabul edilemeyeceği İdare Mahkemesi kararında da tapu kaydının uygulanamadığının yazıldığı, kesinleşen orman sınırları içinde kalan tapu kayıtlarının yasal değerini yitirmesi ve 3402 sayılı Yasanın 45. maddesinin Anayasa

Mahkemesince iptal edilmesi karşısında bu kayda değer verilemeyeceği gibi, kaydın buraya da ait olmadığı Danıştay kararıyla taşınmazın orman sınırları dışına çıkartılmasının bu yerin kişiler adına tescilini gerektirmeyeceği, bilirkişi raporuna göre taşınmazın 15 yıl evvel sürülmüş intibası verilmekte ise de, 15 yıldan beri de sürülüp ekilip, esasen orman rejimi dışına çıkarılan yerlerin zilyetlikle kazanılması mümkün olmadığı gibi, dört tarafı ormanla çevrili orman içi açıklıkların 6831 sayılı Yasanın 17/2. maddesi hükmüne göre özel mülk olarak kişiler adına tescil edilemeyeceği halen taşınmazın gönderilen kadastro haritalarına göre orman sınırları içinde kalmaya devam ettiği göz önünde bulundurularak davacının ve müdahilin tescil davalarının reddine karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından, davacı ve müdahil davacıların temyiz itirazlarının reddi ile aleyhlerindeki hükmün ONANMASINA,

2) Davalı Hazinenin temyiz itirazlarına gelince;

Mahkemece davacı ve müdahil davacının dayandığı tapu kayıtlarının yasal dayanağının bulunmadığı, yine zilyetlikle kazanma koşullarının da oluşmadığı gerekçesiyle Kadastro Teknisyeni Osman Bilge'nin krokisinde gösterilen (A) ve (B) işaretli toplam 29063,54 m2'lik bölümün Medeni Yasanın 713/6. maddesi gereğince Hazine adına tesciline karar verilmiştir. Hazine tescil edilen taşınmazın niteliğinin kararda gösterilmemiş olması nedeniyle hükmü temyiz etmektedir. Dosyadaki orman kadastro haritalarına göre A ve B ile işaretli bölümlerinin tamamı halen kesinleşen orman kadastro sınırları içinde görülmektedir. Orman kadastrosu kesinleşen ormanların 6831 sayılı Yasanın 11/4 maddesi hükmüne göre Hazine adına tapuya tescil edilmesi gerekir. Çekişmeli taşınmaz 1939 yılında kesinleşen orman sınırı içerisinde ve daha sonra da yörede 1978 ve 1989 yıllarında yapılan aplikasyon sırasında orman sınırları içerisinde bırakıldığına göre, bitişiğindeki geniş orman alanlarıyla birlikte tapuya tescil edilmiş olması gerekir. Tapuya tescil edilmiş alanın yeniden tapuya tescil edilmesi mükerrer sicil oluşturması sonucunu doğurur. Bu nedenle, 28.3.2007 tarihli kararın hüküm bölümünün 3 numaralı bendinin hükümden çıkarılarak bunun yerine "3-Dava konusu Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan kadastro bilirkişisi Osman Bilgen tarafından düzenlenen 1/2000 ölçekli krokide gösterilen A ve B işaretli toplam 29063,54 m2'lik bölümün halen gönderilen haritalara göre kesinleşen orman kadastrosu sınırları içerisinde bulunduğu anlaşıldığından, bu yerin çevresindeki geniş ormanlarla birlikte 6831 sayılı Yasanın 11/4 maddesi gereğince bugüne kadar orman olarak Hazine adına tescil edilmemişse, Hazine adına orman olarak tesciline" cümlesinin yazılarak düzeltilmesine ve hükmün H.Y.U.Y.'nın 438/7. maddesi gereğince düzeltilmiş bu haliyle ONANMASINA,..." karar vermiş; kararın düzeltilmesi istemi de aynı Dairenin 23.10.2008 gün ve E:2008/12804, K:2008/13727 sayılı kararıyla reddedilmek suretiyle kesinleşmiştir.

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ'NDEN İSTEK: İ.F.Y. vekilince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne hitaben verilen 16.12.2008 günlü dilekçede, dava konusu İstanbul, Şile, Sofular Köyü, Kurcadere mevkiindeki taşınmazın mülkiyeti ve niteliğine ilişkin olarak kesinleşmiş ve birbirinin zıttı iki yargı kararının bulunması sonucu hüküm uyuşmazlığının mevcut olduğu, hüküm uyuşmazlığına konu edilen yerin İstanbul, Şile, Sofular Köyü, Kurcadere mevkiindeki taşınmaz olup, 1939 yılında 3116 sayılı Orman Kanununa göre yapılan orman tahdit çalışmaları sonucunda orman sınırları içine alındığı, 1978 yılında 6831 sayılı Yasa'nın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesi uygulaması sonucunda orman sınırları dışına çıkartılmadığı, bunun üzerine taşınmaz üzerinde hak iddia eden A.E. varislerinin(müvekkil İ. F.Y.) taşınmazın 1744 sayılı Yasa'nın 2. maddesine göre orman sınırları dışına çıkarılması gereken yerlerden olduğunu ileri sürerek İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nde dava açtığı ve İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin 1986/453 E-699 K sayılı ilamı ile dava konusu yerin 1744 sayılı Yasa'nın 2. maddesine göre orman sınırı dışına çıkarılacak yerlerden olduğuna karar verdiği ve bu kararın Danıştay 8. Dairesi'nin 1991/2807 Esas-1993/91 Karar sayılı kararı ile onanarak kesinleştiği, bu karara karşın, taşınmazın tesciline ilişkin açılan dava sonucunda Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2005/236 E ve 2007/59 K sayılı kararı ile bu kararın temyizi üzerine Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin 8.5.2008 tarih ve 2008/5125 E-7152 K sayılı kararından söz ederek, söz konusu Yargıtay kararına itiraz edilerek, karar düzeltmesine gidildiği ve Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin 2008/12804 Esas ve 2008/13727 Karar sayılı ilamı ile karar düzeltme isteğinin reddine karar verildiği, böylelikle, İstanbul, Şile, Sofular Köyü, Kurcadere mevkiindeki taşınmazın niteliğine ilişkin ilki idari yargı tarafından, arazinin orman niteliğini kaybetmiş alan olduğuna dair bir karar ve ikincisi ise adli yargı tarafından, arazinin orman niteliğinde bir alan olduğuna dair yani ilk kararın zıttı karar oluştuğu, bu durumun hüküm uyuşmazlığının kanıtı olduğu, gerek İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nde gerekse Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nde dava konusu edilen taşınmazların aynı köy, mevkii ve arazi olduğu, nitekim, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'ndeki dava sırasında iki kadastro fen memuru ve bir orman yüksek mühendisinden oluşan bilirkişi kurulu ile 18.10.1988 tarihinde mahallinde yapılan keşfe ilişkin 29.12.1988 tarihli İbrahim Başaran tarafından hazırlanan bilirkişi raporunun krokisi ile Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 16.3.2006 tarihli keşfine ilişkin sunulmuş olan 18.4.2006 tarihli bilirkişi heyet raporunun ekindeki krokilerin birbirine uyduğu, her iki keşif raporunda taşınmazın güney sınırını Şile-Sahilköy yolunun oluşturduğunun hem ifade edildiği hem de krokilerde gösterildiği, iki keşif raporu arasında alan büyüklüğü bakımından uyuşmazlığın oluşma sebebinin, İdare Mahkemesinde birbirine bitişik iki parselin ayrı ayrı görüldüğü ve İ. Başaran'ın raporuna göre iki parselin toplam alanının 27.220 m2 olduğu, krokideki 2 no'lu alanın ise, yine 1. İdare Mahkemesinin 18.5.1989 tarihli ve 1986/454 Esas, 1989/700 Karar sayılı kararı ile orman sınırları dışına çıkartılan Abbas oğlu E.E. mirasçılarına ait taşınmaz olup, alanının 10.520 m2 olduğu, müvekkile ait alanın ise 1986/453 Esas, 1989/699 Karar sayılı kararı ile orman sınırları dışına çıkartılan Rüstemoğlu A.E. mirasçılarına ait taşınmaz olup, alanının 16.700 m2 olduğu, dava konusu edilen alanın (2. madde uygulaması ile orman dışına çıkartılan alanın toplamda 27.220 m2 dir) Asliye Hukuk Mahkemesi bilirkişi heyet raporunda 29.063 m2 olarak ifade edildiği, dava konusu yerin niteliği konusunda her iki Mahkemenin keşif raporlarında, arazinin üzerinde orman bitkisi bulunmayan tarım arazisi olduğunun ifade edildiği, nitekim İstanbul 1. İdare Mahkemesi'ndeki dava sırasında iki kadastro fen memuru ve bir orman yüksek mühendisinden oluşan bilirkişi kurulu ile 18.10.1988 tarihinde mahallinde yapılan keşfe ilişkin orman yüksek mühendisi Osman Özerman'ın bilirkişi raporunda arazi, "Saha tarım arazisi olarak kullanılmaktadır, sahada orman ağaç ve ağaççıklarına ve bunlara ait kök, dip ve kütük artıkları yoktur. Humus ölü örtü ve refakat florası mevcut değildir. Saha 15.10.1961 tarihinden evvel bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmiştir. Toprak, işleme sonucu homojen bir hale gelmiş ve üst toprak horizonu teşekkül etmiştir. Arazinin meyili ortalama %2 civarındadır. Erozyon yoktur" şeklinde belirtildiği, ayrıca, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 16.3.2006 tarihli keşfine ilişkin sunulmuş olan 18.4.2006 tarihli bilirkişi heyet raporunda taşınmaz, "Davaya konu yerlerin kuzey tarafı, Karadeniz sahiline takriben 300-400 mt. yakın ve bir kısmı orman, güney tarafı İstanbul - Şile asfalt yolu, doğu ve batı tarafları defne, sahil çamı, meşe gibi ağaç türleri ihtiva eden Devlet ormanı ile çevrili, arazi yapısı itibariyle taban suyu yüksek, toprak yapısı kumlu killi, arazi meyili %2-3 düz bir yapıya sahip olduğu, sahanın tamamı takriben 15 yıl önce sürülmüş, ekilmiş intibaı vermekte, ancak 15 yıldan buyana sürülüp ekilmediği için çayırlık ot, sazlıklar yetişmiş, parselin ortasından havzanın yağmur sularını toplayan oyuntu halinde denize kadar uzanan kurudere vardır. Ayrıca herhangi bir meyve ağacı, orman bitki örtüsü görülmemiştir" şeklinde tanımlandığı, ayrıca dava dosyasında, dava konusu yeri sarı renkli yani tarım alanı alarak gösteren 1959 ve 1992 tarihli 1/25.000 ölçekli memleket haritaları ve 1989 tarihli 1/10.000 ölçekli orman kadastro haritası bulunduğu, bu haritaların da dava konusu yerin niteliği konusunda önemli deliller olduğu, bu nedenlerle, İstanbul, Şile, Sofular Köyü, Kurcadere mevkiindeki A.E. varislerinin kullanımında bulunan taşınmaza ilişkin Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nce alınmış, Yargıtay aşamasından sonra kesinleşmiş olan son kararın, Anayasa ile teminat altına alınmış olan mülkiyet hakkının kaybına sebep olduğu, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi kararının, vatandaşın mülkiyet hakkının elinden alınması sonucunu doğuracağı ve bunun ise Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinde düzenlenen "adil yargılanma hakkı" ile aynı Sözleşmeye Ek Protokol'de düzenlenen "mülkiyet hakkı"nın ihlali niteliğini taşıyacağı, bu sebeplerle dava konusu taşınmaza ilişkin adli ve idari yargı kararları arasında doğan hüküm uyuşmazlığının giderilmesi istenilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 24. maddesinin üçüncü fıkrasında işaret edilen 15. maddesinde öngörüldüğü gibi, son kararı veren yargı merciine dilekçe verilmesi ve bu yargı yerince de uyuşmazlığa konu edilen

kararlara ilişkin başvuru dilekçesinin, dava dosyaları ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesi gerektiğinden, adli yargı yerince buna uygun olarak başvuru dilekçesi ve dava dosyası gönderilmiş ise de; idari yargı dava dosyası, Başkanlık yazısı ile ilgili yargı yerinden istenmiş; ancak, SEKA'ya gönderilmiş olması nedeniyle dava dosyası gönderilememiştir.

Başkanlıkça, 2247 sayılı Yasa'nın 24. ve 16. maddelerine göre ilgili Başsavcıların yazılı düşünceleri istenilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI ; İstanbul İli, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan taşınmaz parçasının orman sınırı içinde bırakılmasına ilişkin 19 no'lu Orman Kadastro Komisyonunun II sayılı kararının iptali istemiyle İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin E:1986/453 sayılı dosyasında açılan davada; 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1 inci maddesinde ormanın tanımı yapıldıktan sonra hangi yerlerin orman sayılamayacağının tek tek sayıldığı, anılan Yasanın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2 nci maddesinde de 15.10.1961 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden belirli vasıf ve özellikte olanların orman sınırları dışına çıkartılacağının belirtildiği, uyuşmazlık konusu taşınmazda 11.6.1987 tarihinde yapılan keşif sonucunda sunulan 17.6.1987 tarihli bilirkişi raporuna göre, krokide belirtilen yerlerin 1744 sayılı Yasa uyarınca orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden olduğunun, tapu sınırlarının belirgin olmaması nedeniyle bu yerin tapu sınırları içinde fakat başka bir yerde de olabileceği hususunun değerlendirilebilmesi için 18.10.1988 tarihinde mahallinde yapılan keşif sonucuna göre, çekişmeye konu taşınmazın orman sınırları dışında olduğu kanaatine ulaşıldığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline ilişkin olarak İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nce verilen 18.5.1989 tarihli, E:1986/453, K:1989/699 sayılı kararın Danıştay 8. Dairesi'nin 14.3.1991 tarih ve E:1990/72, K:1991/505 sayılı kararı ile onandığı ve karar düzeltme isteminin de reddolunarak kesinleştiği, aynı taşınmazın tel örgü ile çevrili bulunduğu, tarla vasfını taşıdığı, tapulama harici yerlerden olduğu, İstanbul 9. Noterliği'nin 24.12.1975 tarih ve 7151 yevmiyesinde kayıtlı devir sözleşmesi ile satın alındığı, malik sıfatı ile kullanıldığı iddiaları ile davacı İ.Ö. tarafından Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan tescil davasında ise, Devlet ormanlarında 3116 sayılı Yasa uyarınca 1939 yılında tahdit yapıldığı, Devlet ormanı olarak sınırlandırmanın kesinleştiği, 1978 yılında 6831 sayılı Yasa'nın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2 nci maddesinin uygulaması sırasında orman sınırlandırması yönünden bir değişiklik yapılmadığı, 1972 yılında yapılan tapulama çalışmaları sırasında da herhangi bir belge sunulamadığı gözetilerek tapulama harici bırakıldığı, %2,3 meyilli, kumlu, killi toprak yapısına sahip sahada, meyve ağacı ve orman bitki örtüsü görülmediği, davacının 15 yıldan bu yana sürüp ektiğine ilişkin herhangi bir kanıta rastlanamadığının, bu sahalarda A.E. varislerinin ilgili taraf olduğunun bilirkişi raporu ile belirlendiği, dava konusu taşınmazın öncesinin orman rejimine tabi olduğu, tahdit sınırları içerisinde kaldığı gerekçesiyle 28.3.2007 tarihli ve E:2005/236, K:2007/59 sayılı kararla, davacı İ.Ö.'nün tescil davasının reddine, müdahil İ. Fahreddin Yıldırım'ın tescil isteminin reddine, Şile İlçesi, Sofular Köyünde kain kadastro bilirkişisinin raporlarına ekli krokilerde A ve B harfi ile işaretlenen toplam 29.063.54 m2 arazi parçasının Hazine adına tapuya tesciline karar verildiği, bu kararın, Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin 8.5.2008 tarihli ve E:2008/5125, K:2008/7152 sayılı kararı ile, İdare Mahkemesi kararında ve Danıştay 8. Dairesinin onama kararında taşınmazın sınırları ve yüzölçümü konusunda açıklama bulunmadığı, herhangi bir kroki veya haritaya atıf yapılmadığı, karara ekli kroki olmadığından bu kararlara konu alan tam olarak belirlenememiş ise de; bir an için taşınmazın 1744 sayılı Yasa'nın 2 nci madde koşullarının oluşması nedeniyle orman rejimi dışına çıkartıldığı düşünülse bile, aynı maddenin 2 nci fıkrası uyarınca öncesinin orman olmaması nedeniyle orman sınırlarının dışına çıkarılmamasından dolayı maliklerine intikal edemeyeceği, kesinleşen orman sınırları içindeki tapuların yasal değerini yitirmesi, 3402 sayılı Yasa'nın 45 inci maddesinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmesi karşısında bu kayda değer verilemeyeceği gibi kaydın da buraya ait olmadığı gerekçeleri ile daha önce Hazine adına tescili gerektiğinden bahisle mükerrer tescilin önlenmesi amacıyla hüküm fıkrasına gerekçe eklenerek onandığı ve karar düzeltme isteminin de reddedilmesi suretiyle kesinleştiğinin anlaşıldığı, kesinleşen bu kararlar arasında oluştuğu ileri sürülen hüküm uyuşmazlığının giderilmesinin istenildiği, yukarıda açıklandığı üzere, hüküm uyuşmazlığına konu edilen kararlardan İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nce verilen kararın, Orman Kadastro Komisyonunca tesis edilen orman sınırları içinde bırakılma işleminin iptaline ilişkin olmasına karşın, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi kararının, arazinin orman vasfı bulunmadığı ve özel mülkiyete konu olabilecek ziraat yapılan arazi özelliklerini taşıdığı temel iddiaları ile açılan davada, aynı taşınmazın özel kişi (İ.Ö.) adına tescili isteminin reddine, hazine adına tesciline ilişkin bulunduğu, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 24 üncü maddesine göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için idari, adli veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflardan en az biri aynı olan iki ayrı kararın olması ve bu kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması gerektiği, anılan Kanunun 25 inci maddesinde ise hukuk alanındaki hüküm uyuşmazlıklarında Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Danıştay yargılama usulünün bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerini uygulamak suretiyle anlaşmazlığın esasını da karara bağlayacağının öngörüldüğü, hüküm uyuşmazlığına konu edilen kararlardan idari yargıya ait olanında, davanın, A.E.'ın dört varisi tarafından Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü'ne karşı açıldığı, adli yargıya ait olanında ise, davanın, İdare Mahkemesi kararında yer alan davacılardan farklı olarak İ.Ö. isimli şahıs tarafından Hazineye karşı açıldığı, ancak bu davanın devamı sırasında idari yargı yerinde davacı olan A.E. varislerinin çocuğu İ. F.Y.'ın davaya müdahil olduğu, Mahkemece asli müdahil kabul edilerek, sonuçta müdahilin tescil isteminin de reddine karar verildiğinin görüldüğü, 2247 sayılı Kanun'un 25 inci maddesinde yer alan yollama nedeniyle hukuk alanındaki uyuşmazlıklarda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce Danıştay yargılama usulünün bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanmak suretiyle anlaşmazlığın esasının da karara bağlanacağı, adli yargı yerince içtihatla kabul edilen asli müdahillik konusunda asli müdahilin tarafların dışında tek başına davacı gibi hareket edebileceği kabul edilmekte ise de, idari yargıda, 2577 sayılı Kanun'un 31 inci maddesi ile yollamada bulunulan HUMK'nun 57 nci maddesi hükmü uyarınca müdahilin ancak katıldığı tarafla birlikte hareket edebileceği, davacı ve davalıdan daha kısıtlı hak ve yetkilere sahip olan müdahilin tek başına istemde bulunamayacağı Danıştay'ın yerleşmiş ve istikrar bulmuş kararları ile kabul edilmiş bulunduğundan, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce uygulanacak olan Danıştay yargılama usulü (İYUK) hükümlerinin ve bu konudaki Danıştay içtihadının esas alınması gerektiğinin düşünüldüğü, 2247 sayılı Yasa'nın 24 üncü maddesinde hüküm uyuşmazlığı için ön koşul olarak getirilen dava taraflarının (davacı ve davalı) en azından bir tanesinin hüküm uyuşmazlığına konu her iki davada da aynı olması şartının, incelenen uyuşmazlıkta A.E. varislerinin çocuğu İ. F.Y.'ın davada taraf olmayıp müdahil konumunda olması nedeniyle gerçekleşmediği anlaşılmakta olup, istemin öncelikle usul bakımından koşulların oluşmaması nedeniyle reddi gerektiği sonucuna varıldığı, olayda, adli yargı yerinde müdahil sıfatıyla tescil isteminde bulunan ve hüküm uyuşmazlığının giderilmesini isteyen İ. F.Y.'ın hukuki halefiyetten ve mirasen intikal ettiğini iddia ettiği terekeden dolayı davaya müdahil olduğundan hareketle her iki davada taraflardan en az birinin aynı olması koşulunun gerçekleştiği sonucuna ulaşılarak işin esasının incelenmesine geçildiği takdirde; hüküm uyuşmazlığının esasına ilişkin olarak; Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin E:2005/236 sayılı dosyası ile dosya içinde bulunan İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin E:1986/453 esasında kayıtlı dosyasında bulunan esasa ilişkin kararlar, bilirkişi raporları ve onama kararlarının birlikte incelenmesinden; çekişmeli taşınmazın bulunduğu yerde 3116 sayılı Yasa uyarınca 1939 yılında orman kadastrosunun yapıldığı, taşınmazın orman alanı içinde bırakıldığı, 1972 yılında yapılan tapulama çalışmaları sırasında da orman olduğu belirlenerek tapulama harici bırakıldığı, 6831 sayılı Yasa'nın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2 nci maddesinin uygulaması için 1978 yılında yapılan orman kadastrosu çalışmaları sırasında yine orman sınırları içinde bırakıldığı, ancak, bu işlemin İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin sözü edilen kararı ile iptal edildiği, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan tescil davasında, konu orman vasfı ve mülkiyet yönlerinden incelenerek davacı ve hüküm uyuşmazlığı çıkartan müdahilin adlarına tescil istemlerinin reddine, Hazine adına orman olarak tesciline karar verildiği, temyiz aşamasında Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nce, "taşınmazın dört tarafının kesinleşen orman sınırlarıyla çevrili olduğu, güneyde Şile asfaltına dayanmadığı, Şile asfaltının devamının dahi kesinleşen orman sınırları içerisinde bulunduğu, bu haliyle dava konusu yerin dört tarafının ormanla çevrili olduğu, davacının dava dilekçesine eklediği devir sözleşmesinde dahi kesinleşen taşınmazın dört sınırının Devlet ormanıyla çevrili olduğu, Danıştay kararına konu olan alanın, karara ekli kroki olmadığından tam olarak belirlenememiş ise de, bir an için 1744 sayılı Yasanın 2 nci madde koşullarının oluşması nedeniyle orman rejimi dışına çıkartıldığı düşünülse bile, taşınmaz aynı maddenin 2 nci fıkrası hükmüne göre öncesi

orman olmaması nedeniyle orman rejimi dışına çıkartılmadığından tapulu olsa dahi, aynı madde hükümlerine göre maliklerine intikal etmeyeceği; kaldı ki, 6 dönüm yüzölçümlü tesisin de K. Evvel 1295 tarih 89 ve 109 numaralarda 1/3 pay olarak kayıtlı sınırları Zahir Ali ve Hacı Osman ve Ortayol ve Kumluk sınırı tapu kaydının yazılı sınırlarıyla taşınmaza uyduğunun da kabul edilemeyeceği, İdare Mahkemesi kararında da tapu kaydının uygulanamadığının yazıldığı, kesinleşen orman sınırları içinde kalan tapu kayıtlarının yasal değerini yitirmesi ve 3402 sayılı Yasanın 45 inci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi karşısında bu kayda değer verilemeyeceği gibi, kaydın buraya da ait olmadığı, Danıştay kararıyla taşınmazın orman sınırları dışına çıkartılmasının bu yerin kişiler adlarına tescilini gerektirmeyeceği, bilirkişi raporuna göre taşınmazın 15 yıl evvel sürülmüş intibası verilmekte ise de, 15 yıldan beri de sürülüp ekilip, esasen orman rejimi dışına çıkarılan yerlerin zilyetlikle kazanılması mümkün olmadığı gibi, dört tarafı ormanla çevrili orman içi açıklıkların 6831 sayılı Yasanın 17/2. maddesi hükmüne göre özel mülk olarak kişiler adlarına tescil edilemeyeceği, halen taşınmazın gönderilen kadastro haritalarına göre orman sınırları içinde kalmaya devam ettiği göz önünde bulundurularak davacının ve müdahilin tescil davalarının reddine karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığı" gerekçesiyle davacı ve müdahil davacıların temyiz itirazlarının reddi ile aleyhlerindeki hükmün onanmasına karar verildiği, etrafı orman ile çevrili bulunan taşınmazın adli yargı yerince yapılan bu nitelik belirlemeleri ile krokiye dayalı mülkiyet tespitine göre, 1744 sayılı Yasa uyarınca bilim ve fen bakımından orman sınırları dışına çıkartılacak yasal özelliklerde olmadığının anlaşıldığı, bu itibarla, 1939, 1972 ve 1978 yıllarında yapılan belirleme çalışmaları sırasında 3116 ve 1744 sayılı Yasalar uyarınca orman sınırları içinde kalan taşınmazın, yukarıda belirtilen yasal ve fiili duruma göre Devlet ormanı sınırları içinde bırakılmasında hukuka aykırılık bulunmadığından, hüküm uyuşmazlığının Asliye Hukuk Mahkemesi'nce karara bağlandığı biçimde çözümü uygun olup, bu kararla çelişen İdare Mahkemesi kararının kaldırılması gerektiği, bu nedenle, hüküm uyuşmazlığı çıkarılan kararlardaki tarafların en az birinin aynı olmaması nedeniyle öncelikle istemin usul yönünden reddi gerektiği, usul yönünden belirtilen bu görüşün kabul edilmemesi halinde ise, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin 18.5.1989 tarihli ve E:1986/453, K:1989/699 sayılı kararının kaldırılması ve Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 28.3.2007 tarihli ve E:2005/236, K:2007/59 sayılı kararı doğrultusunda karar verilmesi gerektiği yolunda yazılı düşünce vermiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI; İstanbul 1. İdare Mahkemesi ile Şile Asliye Hukuk Mahkemesi kararları arasında doğduğu öne sürülen hüküm uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle yapılan başvuru üzerine 2247 sayılı Kanun'un 24. ve 16. maddeleri gereğince Cumhuriyet Başsavcılıklarının düşüncesinin sorulduğu 2009/49 Esas sayılı dosyanın incelendiği, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin 18.5.1989 tarih ve 1986/453 Esas, 1989/699 Karar sayılı kararı ile Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 28.3.2007 gün ve 2005/236 Esas, 2007/59 Karar sayılı kararları arasında hüküm uyuşmazlığı çıkarılmasının istenildiği, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin 1986/453 Esas sayılı dava dosyasının incelenmesinde; davacılar A.E. mirasçıları tarafından davalı Orman Genel Müdürlüğü ile Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı aleyhine açtıkları davada, 9 no'lu Orman Kadastro Komisyonu'nun II sayılı kararı ile İstanbul İli, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan taşınmazın orman sınırları içinde bırakılması üzerine söz konusu kararın iptalinin talep edildiği ve Mahkemece, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1. ve 2. maddeleri gereğince taşınmazın orman sınırları dışına çıkarılacak nitelikte olup olmadığının belirlenebilmesi için 11.6.1987 tarihinde keşif ve bilirkişi incelemesi yapıldığı, yapılan inceleme sonrasında düzenlenen 17.6.1987 tarihli bilirkişi raporunda Orman Kanunu'nun 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesine göre dava konusu yerin orman dışına çıkarılacak yerlerden olduğu, ancak tapu sınırlarının belirgin olmaması nedeniyle tapu sınırları içinde fakat başka bir yerde de olabileceğinin ifade edilmesi üzerine davacı vekilinin bilirkişi raporundaki müphemliğin giderilmesi talebi üzerine icra edilen 18.10.1988 tarihli keşif ve bilirkişi incelemesi sonucunda dava konusu taşınmazın Orman Kanunu'nun 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesine göre orman dışına çıkarılacak yerlerden olduğu kanaatine varıldığı gerekçesiyle 18.5.1989 tarih ve 1986/453 Esas, 1989/699 Karar sayılı karar ile, dava konusu olan taşınmazın orman sınırları içinde bırakılmasına ilişkin 19 no'lu Orman Kadastro Komisyonu'nun II sayılı kararının iptaline karar verildiği ve yapılan temyiz incelemesi sonucunda Danıştay 8. Dairesi'nin 14.3.1991 tarih ve 1990/72 Esas, 1991/505 Karar sayılı kararı ile onandığı ve karar düzeltme talebinin reddedilmesi ile de söz konusu kararın kesinleştiği, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 2005/236 Esas sayılı dava dosyasının incelenmesinde; davacı İ.Ö. tarafından Maliye Hazinesi aleyhine açılan davada, İstanbul 9. Noterliği'nin 24.12.1975 tarih ve 7151 yevmiyesine kayıtlı devir sözleşmesi ile satın aldığı taşınmazı, satın aldığı tarihten beri nizasız olarak malik sıfatı ile kullandığını ileri sürerek tescil davası açtığı ve Mahkemece yapılan incelemede 3116 sayılı Yasa gereğince 1939 tarihinde Devlet ormanlarında tahdit yapıldığı ve bu tahdidin kesinleştiği, 6831 sayılı Yasa'nın 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. maddesinin uygulaması sırasında herhangi bir değişiklik yapılmadığı, dava konusu yerin orman olarak karara bağlandığı, bu karara karşı A.E. varisleri tarafından İstanbul İdare Mahkemesinde dava açıldığı ve Mahkemece 2. maddeye konu olan yerlerden olduğu ve orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerden olduğuna karar verildiği ve bu kararın Danıştay tarafından onandığı belirtilerek, dava konusu yerin 1972 yılında yapılan tapulama çalışmalarında her hangi bir belge ibraz edilmediğinden orman olduğundan bahisle tapulama harici bırakıldığı, sahanın toprak yapısının kumlu-killi, arazinin %2-3 meyilli olduğu, üzerinde herhangi bir meyve ağacı ve orman bitki örtüsü görülmediği, güneydoğu ve batı taraflarının yeni tel çit çekilmiş olduğu ve sahanın orta yerinden yağmur sularını toplayan Kuruderenin geçtiği, sahanın 15 yıldan beri sürülüp ekildiğine dair herhangi bir emarenin olmadığı, bu sahalarla ilgili tarafın A.E. varisleri olduğu, davacının dava konusu taşınmazla zilyetlik bağının kurulamadığı gerekçesiyle davacının tescil davasının reddine, müdahil İ. F.Y.'ın tescil davasının reddine ve bilirkişi raporlarının ekinde yer alan krokide A ve B harfi ile gösterilen toplam 29.063.54 m2 taşınmazın Hazine adına tapuya tesciline karar verildiği, bu kararın, yapılan temyiz incelemesi sonucunda Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin 8.5.2008 tarih ve 2008/5125 Esas, 2008/7152 Karar sayılı kararı ile onandığı, söz konusu onama kararında, İdare Mahkemesi ve Danıştay 8. Dairesi'nin onama kararında taşınmazın sınırları ve yüzölçümüne ilişkin açıklamanın bulunmadığı, herhangi bir kroki veya haritaya atıf yapılmadığı, kararın ekinde kroki de bulunmadığı için karara konu yerin tam olarak belirlenemediği belirtilerek dört tarafı ormanla çevrili orman içi açıklıkların 6831 sayılı Yasa'nın 17/2 maddesi hükmüne göre özel mülk olarak kişiler adlarına tescil edilemeyeceği ve halen taşımazın kadastro haritalarına göre orman sınırları içinde kaldıkları vurgulanarak onama kararının gerekçelendirildiği ve karar düzeltme talebinin reddedilmesi ile de söz konusu kararın kesinleştiği, hüküm uyuşmazlığına konu kararlardan İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin kararı Orman Kadastro Komisyonu'nun dava konusu taşınmazın orman sınırları içinde bırakılmasına ilişkin kararının iptali ile ilgili olup, Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin kararı ise, aynı taşınmazı nizasız olarak satın aldığı tarihten beri malik sıfatı ile kullandığını ileri süren davacı adına tapuda tescili talebine ilişkin bulunduğu, 2247 sayılı Kanun'un 24. maddesinde belirtilen hüküm uyuşmazlığının oluşabilmesi için, iki farklı yargı merci tarafından verilmiş aynı konuya ve aynı sebebe ilişkin, taraflardan en az biri aynı olan kararlar nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız olması gerektiği, adli ve idari yargı mercileri arasında aynı taşınmaz ile ilgili olarak verilen kararların tarafları incelendiğinde; İdare Mahkemesinde açılan davada, davacıların A.E. mirasçıları T.Y., G.E., R.E. ve A.Ş., davalıların Orman Genel Müdürlüğü ile Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığı olduğu; Asliye Hukuk Mahkemesindeki davada, davacının İ.Ö., davalının Maliye Hazinesi olduğu ve A.E. mirasçılarından F.Y.'ın müdahil olarak davaya katıldığının tespit edildiği, hukukumuza içtihat yoluyla giren asli müdahalede, iki kişi arasında belli bir şey veya hak üzerinde dava devam ederken, üçüncü bir kişinin, taraflardan bağımsız olarak bu dava konusu olan şey veya hak üzerinde hak sahibi olduğunu iddia ederek asli müdahale talebinde bulunabildiği, asli müdahale davası ilk davadan bağımsız olduğundan, ayrı harç ödenmesi gerektiği, Mahkemenin asli müdahale davası hakkında ayrı bir hüküm vermesi gerektiği ve asli müdahilin verilen hükmü taraflar temyiz etmese bile onlardan bağımsız olarak yalnız başına temyiz edebildiği, Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin 8.5.2008 tarih ve 2008/5125 Esas, 2008/7152 Karar sayılı onama kararı incelendiğinde, davacı ve müdahilin temyiz itirazları yönünden gerekçelendirilen onama kararında "...davacıların ve müdahilin tescil davalarının reddine karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmadığından, davacı ve müdahillerin temyiz itirazlarının reddi ile aleyhlerindeki hükmün onanması..." ifadesinin yer aldığı göz önünde bulundurulduğunda, adli yargıdaki davada müdahil olan A.E. mirasçısı F.Y. yönünden kesinleşen bir kararın mevcut olduğunun anlaşıldığı, dolayısıyla adı geçen kişi yönünden hukuki etkileri söz konusu olan bir karar bulunduğu, Yargıtay 20. Hukuk Dairesi'nin onama kararında da belirtildiği üzere, İstanbul 1.

İdare Mahkemesi'nin kararında herhangi bir kroki veya haritaya atıf yapılmadığı ve kararın ekinde kroki de bulunmadığı için karara konu yerin tam olarak belirlenemediği göz önüne alındığında, adli yargı yerince yapılan krokiye dayalı mülkiyet tespitine göre dava konusu taşınmazın 3116 ve 1774 sayılı Yasa hükümleri gereğince orman sınırları içinde kaldığı ve orman sınırları dışına çıkarılacak özelliklerde olmadığının yapılan keşif ve bilirkişi incelemesi ile tespit edilmiş olduğunun anlaşıldığı, bu bakımdan, davanın Asliye Hukuk Mahkemesince karara bağlandığı biçimde çözümü uygun olup, bu kararla çelişen idari yargı kararının kaldırılması gerektiği, bu nedenlerle, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin 18.5.1989 tarih ve 1986/453 Esas, 1989/699 Karar sayılı kararının kaldırılması ve Şile Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 28.3.2007 gün ve 2005/236 Esas, 2007/59 Karar sayılı kararı doğrultusunda karar verilmesi gerektiği yolunda yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Muhittin KARATOPRAK ve Gürbüz GÜMÜŞAY'ın katılımlarıyla yapılan 5.4.2010 günlü toplantısında: Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un, 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 1. maddesinin birinci fıkrasında, "Uyuşmazlık Mahkemesi; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli, idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkemedir" hükmü yer almıştır.

Aynı Kanunun 24. maddesinde, "(Değişik birinci fıkra: 21/1/1982 - 2592/7 md.) 1 nci maddede gösterilen yargı mercilerinden en az ikisi tarafından, görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığı kabul edilir.

Ceza kararlarında; sanığın, fiilin ve maddi olayların aynı olması halinde hüküm uyuşmazlığı var sayılır.

İlgili kişi veya makam Uyuşmazlık Mahkemesine başvurarak hüküm uyuşmazlığının giderilmesini isteyebilir. Bu halde olumsuz görev uyuşmazlığının çıkarılması ile ilgili 15 ve 16 ncı maddelerdeki usul kuralları uygulanır" denilmiştir.

Buna göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için:

a) Uyuşmazlık yaratan hükümlerin, adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmesi,

b) Konu, dava sebebi ve taraflardan en az birinin aynı olması,

c) Her iki kararın da kesinleşmiş olması,

d) Kararlarda davanın esasının hükme bağlanması,

e)Kararlar arasındaki çelişki nedeniyle hakkın yerine getirilmesinin olanaksız bulunması koşullarının birlikte gerçekleşmesi aranmaktadır.

Hüküm uyuşmazlığı bulunduğu ileri sürülen adli ve idari yargı kararlarının incelenmesinden: ortada adli ve idari yargı yerlerince verilmiş ve kesinleşmiş kararlar bulunduğu; her iki kararda da işin esasının hükme bağlandığı anlaşılmıştır.

İ.F.Y.'ın, idari yargıda açılan iptal davasında davacının murisi, adli yargıda açılan davada ise, müdahil olduğu (adli yargıda dava devam ederken, F.Y. tarafından Mahkemeye bir dilekçe verilerek, davaya konu taşınmazın kendilerine dedelerinden kaldığı, taşınmazda davacının ya da Hazinenin herhangi bir hakkının bulunmadığı ileri sürülerek davaya müdahil olarak katılma talebinde bulunulduğu, adli yargı kararında müdahil hakkında da hüküm tesis edildiği, bu kararın davacı ve davalının yanı sıra müdahil tarafından da temyiz edildiği, Yargıtay'ın müdahil davacının temyiz itirazlarının reddine karar verdiği, müdahilin tek başına kararın düzeltilmesi isteminde bulunduğu ve bu istemin incelenerek reddedildiği) hususları dikkate alındığında, taraflardan en az birinin (İ.F.Y.) aynı olduğunun kabulü gerekir.

Konu ve dava sebebinin aynı olup olmadığına gelince:

İdare Mahkemesindeki dava; Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan parsellerin orman sınırı içinde bırakılmasına ilişkin 19 no'lu Orman Kadastro Komisyonu'nun II sayılı kararının iptali istemiyle açılmış; Mahkemece, 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 1744 sayılı Kanun ile değişik 2. maddesine göre dava konusu yerin orman sınırlarının dışında olduğu yolundaki bilirkişi raporu uyarınca dava konusu işlemin iptaline karar vermiştir.

Asliye Hukuk Mahkemesindeki dava ise; İ.Ö. tarafından, yaklaşık 30 senedir malik sıfatı ile nizasız ve fasılasız olarak zilyet bulunduğu ileri sürülerek Şile İlçesi, Sofular Köyünde kain ve satış ve devir sözleşmesi ile kadastro çizelgesinde gösterilen tarla vasfındaki arazinin davacı adına tesciline karar verilmesi istemiyle açılmış; A.E.'ın varislerinden F.Y. tarafından Mahkemeye bir dilekçe verilerek, davaya konu taşınmazın kendilerine dedelerinden kaldığı, taşınmazda davacının ya da Hazinenin herhangi bir hakkının bulunmadığı ileri sürülerek davaya müdahil olarak katılma talebinde bulunulmuş; Mahkemece, toplanan delillerin incelemesinden, dava konusu taşınmazın öncesinin orman olduğu, tahdit sınırları içinde kaldığı, İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nin E:1986/453, K:1989/699 sayılı kararı ile, 1744 sayılı Yasa ile değişik 2. madde kapsamında taşınmazın orman sınırları dışına çıkartıldığı, taşınmazın 2/b maddesi kapsamında orman sınırı dışına çıkartılan yerlerden olduğu, bu itibarla, müdahil tarafın bildirdiği tapu kayıtlarının hüküm ifade etmediği, dava tarihine kadar geçen süre yönünden zilyetlikle kazanım koşullarının gerçekleşmediği gerekçesiyle davacı İ.Ö.'nün tescil davasının reddine, müdahil F.Y.'ın tescil talebinin reddine ve dava konusu Şile İlçesi, Sofular Köyü'nde kain kadastro bilirkişisinin raporlarına ekli krokilerinde A , B harfi ile işaretlediği toplam 29063.54 m2 arz parçasının davalı Hazine adına tapuya tesciline..." karar vermiş; bu kararın temyizi üzerine Yargıtay, davacı ve müdahil davacıların temyiz itirazlarının reddi ile aleyhlerindeki hükmün onanmasına, davalı Hazinenin temyiz itirazlarına gelince; "3-Dava konusu Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan kadastro bilirkişisi Osman Bilgen tarafından düzenlenen 1/2000 ölçekli krokide gösterilen A ve B işaretli toplam 29063,54 m2'lik bölümün halen gönderilen haritalara göre kesinleşen orman kadastrosu sınırları içerisinde bulunduğu anlaşıldığından, bu yerin çevresindeki geniş ormanlarla birlikte 6831 sayılı Yasanın 11/4 maddesi gereğince bugüne kadar orman olarak Hazine adına tescil edilmemişse, Hazine adına orman olarak tesciline" cümlesinin yazılarak düzeltilmesine ve hükmün düzeltilmiş bu haliyle onanmasına karar vermiştir.

Bu duruma göre, Şile İlçesi, Sofular Köyünde bulunan parsellerin orman sınırı içinde bırakılmasına ilişkin 19 no'lu Orman Kadastro Komisyonu'nun II sayılı kararının iptali istemiyle idari yargıda açılan davada, idari işlemin 6831 sayılı Orman Kanunu'nun 2.

maddesine uygunluğunun yargısal denetimi yapılarak hüküm kurulduğu, bu hükmün, mülkiyet durumunu belirleyen nitelikte olmadığı; adli yargıda açılan tescil davasında ise, müdahilin bildirdiği tapu kayıtlarının hüküm ifade edip etmediği hususu da tartışılarak taşınmazın kimin adına tescil edileceğine ilişkin karar verildiği anlaşılmıştır.

Bu açıklamalara göre, İdare Mahkemesi ile Asliye Hukuk Mahkemesi kararları arasında hüküm uyuşmazlığı bulunduğunun kabulü için gerekli olan koşullardan, "konu ve dava sebebinin aynı olması" koşulunun gerçekleşmediği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, hüküm uyuşmazlığının varlığı için 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşullar birlikte gerçekleşmediğinden, başvurunun reddi gerekmiştir.

S O N U Ç : 2247 sayılı Yasa'nın 24. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN REDDİNE, 5.4.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.